

TÍTOL: Més val acompanyat

VALOR: Hi ha mesures de seguretat que generen més inseguretat.

IOLANDA: Fa uns mesos, sortia de casa i ja havia arribat a l'altre carrer quan vaig sentir com si algú s'estigués desinflant.

JOSEP: Pssst... Nena!

IOLANDA: Parles amb mi?

JOSEP: Sí, com et dius?

IOLANDA: Em dic Iolanda, i tu?

JOSEP: Em dic Josep.

IOLANDA: Ens vam conèixer així. I sempre que em veia passar em saludava.

JOSEP: Hola, Iolanda.

IOLANDA: Un dia em vaig aturar i li vaig dir que el convidava a jugar a casa meva, amb els meus amics, i la seva resposta em va sorprendre.

JOSEP: No puc.

IOLANDA: Per què, Josep? Els meus amics et volen conèixer. Vine...

JOSEP: La porta està tancada amb clau.

JOSEP: No puc sortir.

IOLANDA: Aquell nen de vuit anys estava sol i tancat a casa totes les tardes fins que la seva mare tornava de la feina.

HÈCTOR: I si se li cala foc a casa?

XAVIER: I si es posa malalt?

MARTA: Deu estar molt avorrit i molt trist.

IOLANDA: A tots ens preocupava molt la situació del Josep i ens vam dedicar a buscar-hi una solució.

SERGI: Jo el puc portar a prendre un gelat.

MARTA: Jo el puc ajudar a fer els deures.

XAVIER: I jo el puc portar al poliesportiu a jugar una estona.

IOLANDA: Entre tots vam organitzar una programació especial per acompanyar el Josep tota la setmana. Després vam anar a casa seva i la vam presentar a ell i a la seva mare.

MARE: Us ho agraïm molt, però crec que no cal.

MARE: El Josep ha demostrat que és un nen molt responsable i que sap cuidar-se tot sol.

JOSEP: I per això no puc tenir amics?

MARE: Em preocupa molt que surtis al carrer. Hi ha tants perills...

JOSEP: Però no dius que em sé cuidar tot sol, mare?

MARE: Sí, però és diferent... No vull prendre una decisió així, tant de sobte. Provem-ho, a veure com surt?

IOLANDA: És clar.

MARE: Segons els resultats de la primera setmana decidirem si continuem o no amb la proposta, què us sembla?

IOLANDA: La prova no va ser gens fàcil: el dia que va sortir amb el Xavier a jugar a bàsquet va caure i es va pelar els genolls. Quan va sortir amb el Sergi, va menjar tanta xocolata que li va agafar mal de panxa. I per acabar-ho d'adobar, l'últim dia no hi va haver ningú que el pogués acompanyar, tal com havíem promès, però, sorprenentment, va ser el dia clau.

SONA EL TIMBRE DEL TELÈFON

PARE: Bona tarda.

JOSEP: (ACCELERAT) És vostè el pare de la Iolanda?

PARE: Sí, que li ha passat alguna cosa, a la meva filla?

JOSEP: No, senyor, però sí que em passarà a mi si no m'ajuda. Sóc el Josep, el nen que viu quatre cases més enllà. Tinc una emergència.

PARE: Què passa?

JOSEP: L'aixeta del lavabo s'ha trencat i el lavabo sembla una piscina.

PARE: Agafo el salvavides i de seguida vinc. No t'amoïnis.

IOLANDA: Així vam passar aquesta dura prova. La mare del Josep va acceptar la nostra proposta. Ara el Josep no està tancat amb pany i clau. Està sota la protecció i la companyia de tots nosaltres.